

दहा नाणे

जव त्या ह्या गोष्टी आयकी रायंतात, त तेनी एक दाखला दिधा, एनासाठे कि तो यरुशलेम जोळे होता, आणि त्या समजत होता, कि देव ना राज्य आते प्रगत होवाव शे, त तेनी सांग, अ मालदार माणूस दूर देश ले चालना एनासाठे कि राजपद लिसन परत येवो, तेनी आपला दासस मधून दहास्ले बलाईसन दहा मोहर दिधात, आणि तेसले सांग, मले परती एवा लगून लेन देन करज्यात, पण तेना नगर ना राहाणार तेना कण वाईट होतात, आणि तेना मांगे दुतस व्दारे सांगी धाळ, कि आमनी ईच्छा नई शे, की हवू आमना वर राज्य करो, जव तो राजपद लिसन परती उना, त अस हुईन कि तेनी आपला दासस्ले जेसले रोकळा दियेल होता, आपला जोळे बलाव एनासाठे कि मालूम करो कि तेस्नी लेन देन पासून काय कमाव, तव पहिला ईसन ईसन सांग; स्वामी तुनी मोहर पासून पाच आखो मोहर कमायेल शेतस, तेनी तेले सांग; धन्य शे उत्तम दास, तुले धन्य शे, तू गैरा थोळासा मा विश्वासी निघणा आते दहा नगरस्ना अधिकार ठेव, दुसरा नि ईसन सांग; स्वामी तुनी मोहर पासून आखो पाच मोहर कमाएल शे, तेनी सांग, कि तू बी पाच नगरस्वर अधिकारी हुईजा, तिसरा नि ईसन सांग; स्वामी देख, तुनी मोहर हय शे, जेले मी कपळा मा बांधीठीयेल शे, कारण कि मी तुले भ्यात होता, एनासाठे कि तू कठोर माणूस शे: जे तुनी नई ठेयेल तेले तू उचली लेस, आणि जे तुनी नई पेरेल, तेले कापस, तेनी तेले सांग; दृष्ट दास, मी तुनाच तोंड कण तुले दोषी ठरावस: तू मले वायाखत होता कि कठोर माणूस शे, जे मी नई ठेव तेले उचली लेस, आणि जे मी नई परत, तेले कापस, तुनी मना पैसा पेंडीवर काब नई ठीई टाक, कि मी ईसन व्याजकण ली लेतू ? आणि ज्या लोक नजीक उभा होतात, तेसले सांग, ती मोहर तेना जोळून लिल्या, आणि जेनाकळे दहा मोहर शेतस तेले दिटाका, [तेस्नी तेले सांग; स्वामी, तेना जोळे दहा मोहर त शेतस],मी तुमले सांगस, कि जेना कळ शे, तेले देवामा इन, आणि जेना कळे नई, तेना कळून तेबी जे तेना कळे शे ली लेवामा इन ।